

— Tot arts: te Leiden, G. VAN GENDEREN STORT, H. P. BERTEL, C. A. J. DE QUAY; te Groningen, H. POSTMA, F. H. VAN HENGEL; te Utrecht, S. F. HOEKSTRA, H. WALLER. DANIËLS.

NAGEKOMEN INGEZONDEN STUKKEN.

N. Tonge, 9 Juli 1903.

AAN Dr. E. VAN DIEREN.

Geachte Collega!

Uw schrijven in n°. 25 geeft mij aanleiding nog een laatste opmerking te maken met betrekking tot het ingediende vaccinatiewetje. Ik zou n.l. willen wijzen op het zwakke in de ministerieele bewering, dat de invoering van de leerplichtwet het voorstellen van het wetje niet schijnt te kunnen doen uitblijven. De leerplichtwet heeft hier niet de minste verandering gebracht. De plicht der ouders, om hun kinderen behoorlijk onderwijs te doen genieten, heeft altijd bestaan, maar door deze wet heeft de overheid de middelen in handen gekregen, de nalatige ouders te dwingen, dezen plicht na te komen. Art. 7 dezer wet stelt verschillende groepen vrij van die verplichting, zooals dit bij zeer vele wetten het geval is. Men kan moeielijk daaruit de gevolgtrekking maken, dat de overheid met zich zelf in strijd komt. Onder die groepen behooren ook de ouders, voor wier kinderen de school volgens een wettelijk voorschrift gesloten is. Er is dus niet de minste complicatie ontstaan door de invoering dier wet en als men van eenige tegenstrijdigheid spreken wil, dan zal men moeten toegeven, dat deze bestaan heeft, zoolang de wet op de besmettelijke ziekten van 1872 bestaan heeft. Maar, zooals ik de vorige keer reeds schreef, is de Staat zedelijk verplicht tot deze practisch zeer geringe inconsequentie. De overheid ontkomt evenmin als een particulier persoon aan het noodlot, om af en toe met zich zelf in strijd te handelen, wil zij haar zedelijk gevoel niet geheel en al het zwijgen opleggen. Wij allen zullen waarheid te spreken, wel als een der eerste plichten beschouwen, maar niettemin ons nu en dan verplicht gevoelen, de waarheid min of meer geweld aan te doen, als deze ons voor onze patiënten gevaarlijk voorkomt. Toch geloof ik niet, dat men het recht heeft, deze handelwijze als inconsequent of immoreel te veroordeelen. Daarom hoop ik, dat de Algemeene Vergadering zich door dezen „schijn”, die ook hier weer bedriegt, niet zal laten weerhouden, om zich over de geneeskundige beteekenis van het wetsvoorstel duidelijk uit te spreken. Verwerping hiervan is in de gegeven omstandigheden het eenige praktische doel, waarnaar onze Maatschappij moet streven. Gelukt dit, voor een goed deel door haar duidelijke taal in dezen, dan is dit, dunkt mij, ook een voldoening voor U als schadeloosstelling voor de moeite, die gij U gegeven hebt bij de verdediging van het grondgebied, dat de onvolprezen JENNER ons veroverd heeft op ziekte en dood.

Ontvang mijn collegiale groeten.

C. VAN GELDER.

Redacteurs-Gérants: Prof. M. STRAUB en P. MUNTENDAM.

Adres der Redactie: Alexander Boersstraat 29.